

z innymi źródłami.

Nie mniejsze zainteresowanie wzbudzają ustępy nieznacznie różniących się relacji św. Marka /14, 5/ i św. Jana /12, 3-5; 11, 1/ z pobytu Chrystusa Pana w domu Szymona Trędowatego w Betanii. W relacji pierwszego pewna kobieta na wieść o wizycie dostojnego gościa rozbiła alabastrowy flakonik olejku nardowego i wylała jego zawartość na głowę Jezusa. Więcej szczegółów zawiera częściowa odmienny przekaz św. Jana, według którego scena ta rozgrywa się w domu Łazarza, zaś kobietą, która zużyła drogocenny olejek jest jego siostra. W przeciwieństwie do relacji św. Marka Maria namaszcza tu olejkiem nogi Jezusa. Podobnie pewne różnice wykazuje dalsza część opisu istotna z naszego punktu widzenia. Mianowicie jeden z obecnych wyraża żal z powodu zużytego w ten sposób olejku, ponieważ jego zdaniem należało raczej sprzedać olejek za więcej niż 300 denarów /wg św. Jana za dokładnie 300 denarów/, a uzyskane pieniądze rozdać ubogim, podczas gdy w przechowanej u św. Mateusza trzeciej wersji /26, 6-13/ tej samej sceny, kwestia ceny została pominięta milczeniem. Z kolei u św. Jana słowa powyższe wypowiada Judasz Iskariota, co nadaje im swoistą wymowę.

Co jest jednak najbardziej znamienne to fakt, że istnieje możliwość weryfikacji wspomnianej ceny. Wprawdzie olejek nardowy wyrabiany z rośliny /nardum/ uprawianej w Himalajach należał do bardzo rzadkich produktów i często usiłowano go fałszować, to jednocześnie dzięki temu i z uwagi na dużą jego popularność w kręgach arystokracji municypalnej, zachowało się u Pliniusza Starszego zestawienie cen nardu w kilku jego odmianach i postaciach. Oczyszczony i dodatkowo spreparowany funt tej rośliny kosztował 100 denarów; odpowiednio niżej wyceniano nard z drobnymi, średnimi i dużymi liścami /75, 60 i 40 denarów/. Za pospolitą odmianę nardu pochodzącą z Galii płacono zaledwie 3 denary²⁰. W omawianej opowieści 300 denarów było ceną zarówno samego olejku jak i alabastrowego flakoniku. U Juwenalisa znajduje się wzmianka o 100 denarach uiszczonych za bliżej nieokreślone naczynie²¹, co zdaje

20 Naturalis historia XII 43 nn.

21 Saturae 11, 19.